

[Hans Knudsen.]

finder ikke dette tilfredsstillende. Vi finder det tværtimod påkrævet, at der netop nu ydes en håndsækning til familier med børn, en håndsækning, der i hvert fald må ligge på linie med det, der blev ydet i fjor.

Det havde været en fordel, om man allerede i marts måned havde fulgt vort ønske om at få skotøjsrabatten indarbejdet i børnetilskuddene. Det kunne have sparet de administrerende myndigheder det arbejde, der nu må gøres, uanset om rigsdagen vælger at forhøje børnetilskuddet eller den vil foretrække rabatkortene. Efter vor mening må børnetilskuddets forhøjelse være så langt at foretrække fremfor rabatkortordningen. Der var to ting ved rabatordningen, der ikke var helt tilfredsstillende. For det første, at der overhovedet intet blev ydet til børn under 2 år, og for det andet, at der blev givet rabatkort uden noget som helst hensyn til, hvor stor indkomst modtageren af rabatkortet havde. Disse to ulemper vil man undgå ved at gennemføre vort forslag om en forhøjelse af børnetilskuddene.

Det forslag, vi har stillet, og som jeg tidligere har redegjort for, sætter indkomstgrænsen til 20 000 kr. med en regulering af tilskuddene, når den skattepligtige indkomst overstiger 12 000 kr. Jeg skal gerne tilføje, at det tal, vi er kommet til efter den beregning, vi har foretaget, og som viser en samlet udgift på 38 mill. kr., vil kunne reduceres med et beløb på omkring 5 mill. kr., hvis man standser ved de 12 000 kr. i stedet for at gå op til de 20 000 kr., og det vil kunne reduceres med et, ganske vist meget lille beløb, hvis man sætter grænsen ved de 16 000 kr. Vi har valgt de 20 000 kr. som grænse, fordi det svarer til bestemmelserne i den børnetilskudsordning, vi nu har. Men vi skal være villige til at forhandle nærmere om grænsen for indkomstens størrelse ved forhøjelse af børnetilskuddet.

Med disse ord vil jeg gerne anbefale det socialdemokratiske forslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ølgaard: Mit parti har, når spørgsmålet om børnetilskud har været forhandlet her i tinget, altid taget det forbehold, når vi stemte for lovene, ikke at tage principiel stilling hertil. Denne principielle stilling ville vi tage, når spørgsmålet engang kom frem, hvad det formentlig gør, i en større sammenhæng. Man vil forstå, at vi alene af den grund ikke kan være stemt for en så betydelig forhøjelse af børnetilskuddet, som

her er foreslået. Den egentlige begrundelse for at stemme imod dette forslag er dog den, som den højtærede finansminister nylig har givet, og som der ikke for mig er nogen grund til at gentage. Jeg vil blot udtale, at mit parti kan slutte sig til den højtærede finansministers standpunkt.

Poul Møller: På mit partis vegne skal jeg anbefale at stemme imod det forelagte lovforslag, og jeg kan henvise til den begrundelse, den højtærede minister har givet i dag. Skotøjsrabatmærkerne blev jo indført i fjor som følge af de ekstraordinære prisstigninger, der måtte forventes på skotøj efter ophævelsen af den da gældende hudeordning. Vi har imidlertid igennem de sidste måneder fra auktion til auktion set faldende hudepriser og har derfor godt håb om, at hudepriserne og skotøjspriserne til efteråret vil blive bragt i overensstemmelse med de normale og naturlige priser, som man kan regne med at familierne selv må kunne bære.

Jørgen Jørgensen (Løjre): Jeg er enig med forslagsstillerne i, at det ikke ville være rigtigt på nuværende tidspunkt at lade skotøjsrabatkortene udløbe; derfor er jeg af den opfattelse, at der må ydes rabatkort for det kommende halve år, som finansministeren her har givet udtryk for, til et beløb, der nogenlunde svarer til det beløb, der blev betalt pr. halvår tidligere, nemlig 15 kr. pr. barn. Det er rimeligt, at dette beløb er mindre end tidligere, fordi der faktisk er sket et mindre fald i skotøjspriserne, siden ordningen blev gennemført i fjor, og med det fald, der har været i hudepriserne, må det forventes, at skotøjspriserne vil falde yderligere. Derfor synes jeg, at en ordning, hvorefter der udbetales et beløb på 15 kr. pr. barn for det kommende halvår, er forsvarlig og tilfredsstillende. Når vi når til efteråret, må jeg gå ud fra, at der er foregået en sådan forskydning i priserne, at vi til den tid på et mere sikkert grundlag kan drøfte spørgsmålet. Jeg er ikke uenig i, at man burde tage under overvejelse at indbygge en del af de bestående tilskudsordninger i børnetilskuddene, sådan at man virkelig kunne komme de familier til hjælp, som har de store udgifter, men det må tages op i en større sammenhæng, og spørgsmålet kan ikke løses isoleret ved et forslag som det her foreliggende.

Når man i fjor gennemførte en rabatkortordning for fodtøj, var det, som flere talere har nævnt det, udelukkende med henblik på den prisforhøjelse, man forudså